

26/12/2013

Srbija: Zakon o elektronskoj trgovini

—
Tehnološko, medijsko i telekomunikaciono pravo

Publisher: Bojovic &
Partners

Zakon o izmenama i dopunama Zakona o elektronskoj trgovini („*Službeni list RCG*“ br. 80/04 i br. 41/10) donet je 20. Novembra 2013. Godine. Izmene i dopune se u najvećem broju odnose na netražene komercijalne poruke, prekršaje i povećane novčane kazne vezane za prekršaje od strane odgovornog lica u pravnom licu i fizičkih lica, kao i dodatne novčane kazne za prekršaje od strane preduzetnika. Novčana kazna za prekršaje od strane pravnog lica su ostale nepromenjene, u vrednosti od 500 eura do 17.000 eura.

Najbitnija dopuna Zakona o elektronskoj trgovini je načinjena u članu 9, koji se odnosi na netražene komercijalne poruke. Ovom članu je dodato još 3 stava, kako sledi:

- Stav 2 propisuje da netražene komercijalne poruke moraju biti jasne i prepoznatljive primaocu.
- Stav 3 propisuje da pružalac usluga ovakvih poruka mora voditi evidenciju korisnika koji su izjavili da ne žele da primaju ovakve poruke.
- Stav 4 propisuje da pružalac usluga netraženih komercijalnih poruka ne sme elektronskim putem upućivati takve poruke korisnicima koji su izjavili da ne žele da ih primaju.

Izmene su takođe načinjene u članu 13, koji dodatno definiše vrstu potpisa lica koji je u skladu sa propisanim standardima, tako da elektronska poruka sada mora biti potpisana „naprednim“ elektronskim potpisom. Prema Zakonu o elektronskom potpisu („*Službeni List RCG*“ br. 55/03 i br. 31/05) napredni elektronski potpis je elektronski potpis kojim se pouzdano garantuje identitet potpisnika i integritet elektronskih dokumenata, i konkretniji je od definicije elektronskog potpisa koji predstavlja skup podataka u elektronskom obliku koji su pridruženi ili su logistički povezani sa elektronskim dokumentom u svrsi potvrde identiteta potpisnika.

Takođe u članu 18 koji se odnosi na isključenje odgovornosti, nije odgovoran davalac usluga informacionog društva koji prenosi elektronske poruke koje mu je predao korisnik usluga, već je odgovoran onaj koji korisniku pruža samo uslugu prenosa elektronske poruke kroz komunikacionu mrežu ili omogućava pristup komunikacionoj mreži. Član koji se odnosi na obavezna obaveštenja dopunjen je definicijom davaoca usluga informacionog društva tako da se sada odnosi na onog davaoca usluga informacionog društva koji skladišti podatke.

Član 24 ovog zakona koji se odnosi na prekršaje je izmenjen tako da uključuje nekoliko novih ili preciznije definisanih prekršaja Zakona, od kojih izdvajamo sledeće:

- Pravno lice koje je davalac usluga mora bez naknade učiniti dostupnim propisane informacije, koje moraju biti dostupne u elektronskoj formi.
- Pravno lice koje je davalac usluga može biti kažnjen ako ne vodi evidenciju korisnika koji su izjavili da ne žele da primaju neželjene komercijalne poruke.
- Pravno lice koje je davalac usluga može biti kažnjen ako korisnicima koji su izjavili da ne žele da primaju neželjene komercijalne poruke šalje elektronskim putem takve poruke.
- Davalac usluga mora odmah „po saznanju i bez odlaganja“ obavestiti nadležne državne organe o nedopuštenim aktivnostima ili podacima, a podaci su izmenama zakona oni na osnovu kojih se može preduzeti otkrivanje ili gonjenje počinilaca krivičnih dela odnosno zaštita prava trećih lica.